

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torških, četrških**
in sobotnih. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za letno mesec . f. — 30, izven Avstrije f. 1.40
na tri mesece . f. — 10, na pol leta . f. — 5,
na vsa leta . f. — 10. — Na naročbo brez priložne naročilnice se
ne jemlje ozir.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 20 nov.
izven Trsta po 25 nov. Sobotno večerno
izdanje v Trstu 4 n., izven Trsta 5 n.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorako.

Oglaš se računa po tarifi v petiti; za
naslove z dobelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osumljena in javnokalno, do-
mači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
ulica Casanova št. 13. Vse poštne marke
biti frankovane, ker nefrankovane se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oplate spro-
jeva upravništvo ulice Molina pic-
colo št. 3, II. nadst. Odprte reklamacije
so proste poštnice.

„V edinosti je moč“.

Slovanska armada na jugu Av- strije in nje program.

„Pol svetá otrokom silá Slave“.

Konstelacija sedanje narodnostne politike
ne le samo v naši Avstriji, marveč v vsem
omikanem svetu, sili onega, komur je na srce
obstane in slava svojega naroda, do
prevdanka o načinu boja, s katerim se ima
zasigurati ta obstanek, doseči ali obdržati ta
slava. Zajedno pa se čuti primoranega vedno
in vedno ponavljati svoj opominjalni klic
do svojega naroda, do sorodnikov svojih. Ka-
kor v raztreseni vojski, kjer so po sovraž-
niku zbežane čete razpršene in poskrbite po
raznih kotih, treba vojskovodjem klicati po-
gum do svojih čet in jih vzpodbujati in zbi-
rati z nova v skupno krepko četo, — tako
je pri narodu, kojega čete je razpršila sov-
ražna moč.

Taka razpršena armada je — Slovanstvo
v Avstriji! Nekdaj krepka in združena, je
sedaj razbita in zbežana, nezmožna za prvi
hip vršiti teške svetovne vloge, ako bi iste
utegnile nastopiti. Zatorej je treba, da s po-
dvojeno pozornostjo, rastočim naporom vseh
moči skrbijo vodje avstrijskih Slovanov za
to, da se ta razpršena armada zopet zbere
in združi v mogočno celo četo, kateri se
ne bo strahiti nobenega viharja. V dosego
te velike naloge, tega velikega cilja pak je
v prvi vrsti narediti dobro premišljen vse-
stranski načrt; kajti brez pravega načrta
ni pravega uspeha in dela brez načrta roga
se ves svet in ga razdira že kar iz veselja
in v zaničevanje dotičnega, ki se je brez
praktične podlage lotil dela.

Tako se zagrešamo mi Avstrijski Slovani
prav mnogokrat s tem, da delamo brez
načrta in radi tega imamo pri svojem na-
rodnem delu le malo sreče in mnogo
zaničevanja od strani nasprotnikov.

V prvi vrsti nikakor ni čudo, ako smo
v tolikih slučajih narodnostnega delovanja
ne zmožni napraviti si krepkega načrta. Že
zavest, da smo slabši ter da se moramo bo-
riti proti močnejemu, razdira v nas pogum
sestaviti podlago vednokrepkemu in uspeš-
nemu delovanju.

Ako bi bili mi krepki in v zavesti večje
samostojnosti, prav gotovo ne bi imeli nobe-
nih težav pri dosegu tega ali onega cilja —
le zavest o svoji slabosti nas dela še slabše
nego v resnici smo. To je popolnoma na-
ravna stvar, ki se pojavlja tako v življenju
posamičnega človeka, kakor v življenju in
bojevanju celih narodnih mas.

PODLISTEK.

Zlatarjevo zlato.

Zgodovinska pripoved XVI. veka.

Spisal A. Šenec.

IX.

„Da, tako je. Glej!“ rekel je Jerko, pa
potegnol iz neder zavojček, ki mu je visel
o vratu a iz zavojčka dragocen prstan. „Ali
ti je znan ta grb? Tvoj je. Na dan mojega
poroda obesil mi ga je o vrat moj oče —
tvoj oče. Gregorjanec sem kakor ti — po
krvi; po mleku nisem. Tebe je rodila druga
mati. Starejši sem od tebe — ali ne boj se
za dednino: ti si se rodil na svet v zako-
nitej postelji, mene je rodil greh najinega
očeta. Čudiš se? Jeli? Čuj me! Vedel bo-
deš, če nemi pregovori, zakaj čuvam tebe,
zakaj Doro. Sedi k meni.“

Nehotice spustil se je Pavel na kamen.
„Povem ti vse,“ počel je Jerko, „kar o
sebi vem, kar sem čul od drugih; kajti pre-
mlad sem, da vse sam pamtim. Mati moja
zvala se je Jela, bila je kmečkoga rodu. Ob
poti, ki vede iz Zagreba v Gradčane, stal
je v podnožju brega lesen mlin. Tu je živo-
tarila revna starka se svojo jedino hčerko

A to jedno mejo, ki nas še loči od pr-
vega velikega uspeha, moramo prekoračiti!
Potem bo dobro, potem se oddahnemo pr-
vikrat za nadaljnji, lažji boj. To mejo pre-
koračiti pak je zares najtežavnejše, s prvo
odločno zmago zagrmeti sovražniku pred noge!
Najtežavnejše, a nemogoče nikakor. Jemljimo
si vzgled pri drugih slučajih. Vzamimo si
vzglede pri drugih antisemitov proti
žido-liberalcem. Ondi so antisemitje proti
židom zmagali v prvem odločnem boju in to
zmago dosegli s krepko in vztrajno organi-
zacijo in z zavestjo, da se gre za dobro
stvar, ki je v viru namenjena a tudi
spoznana za zmago. Antisemitje se ondu
nahajajo zdaj že onstran iste meje, katero je
bilo najtežje prekoračiti; poslej pojde vse z
lahko, skoro samo ob sebi. Toda gorje jim,
ako bi jih ta prva zmaga zavedla iz tira za-
vesti, česa jim je storiti še, da bo zmaga
popolna; gorje jim, ako bi jih veselje o
zmagi oslepilo tako, da bi niti ne znali, v
kaki nevarnosti se njihova stvar še nahaja!
Zgodilo bi se jim tako, kakor onemu vozniku,
ki je svoj težek voz pritiral do polovice str-
mega klanca, a ondu se vlegel poleg voza
in brez skrbi — zaspal...

Ker pa protivnik nikoli ne počiva in se
toli več predrnostjo in zvijačo udeležuje
boja, čim krivičnejša je stvar, katero za-
stopa, zatorej je treba, da se vse čete enako
dobro organizirajo, da nobena ne zaostane
za drugo, kar se tiče kreposti in intelligence.
Da pa je četa Slovanov v Avstriji jedna
največjih in imenitnejših armad, to je pač
notoriška in zgodovinska istina. Treba je
torej to armado samo združiti in jej dati po-
men med narodnostmi te zemlje, kakoršni
zasluzi. To ni lahko delo, a vprašanje
nastaja, da-li je opravičeno, da se ta slovan-
ska avstrijska armada popolnoma preli in
zgublja, da se s največjo nebriznostjo pusti
devati v nič, mesto da se zbere in utrdi
v krepko celoto? Menimo, da avstrijski
Slovani pač zaslužijo samostojnosti tako v
jednem kakor v drugem pogledu in ako po-
stanemo samostojni in močni, gotovo bode iz
nas jedna ujak rasnejših narodnih celot.

Mi se težko lotimo velikega dela in radi
zaostajemo v malenkostih. To svojo
slabost kažemo tudi v materialnem. Med
tem, ko se druge narodnosti, a v prvi vrsti
Židje, lotijo velikih početij z isto požrtvo-
valnostjo in pogumom, kakoršnih treba pri
vsaki veliki stvari, je nam vsaka žrtev pre-
težka, ker v naši kratkovidnosti ne zgle-
damo že na streljaj daleč uspehov in le ča-

Jelo. Na vsem božjem svetu niste imeli te
dve ženski glavi sorodnika, razven jedinega
materinega brata, belega fratra v samostanu
remetskem. Živile sta se nekoliko od mlina,
nekoliko od motike, nekoliko od živine. Da-
jaj gosposki, dajaj cerkvi, delaj na grajskem
polju in za odpustjenje grehov v meniškem
vinogradu, pa vse, kar je ostalo od te muke
v hiši, bilo je komaj skuhljaj, da ne stradaš.
Kaj hočeš? Same ženske roke, a v hiši moža
niti za ime. Revščina. Stradalo se je poletu,
stradalo po zimi. Prišle so tudi turške vojne.
Od vsakega ognja, da ide po jeden pod
orožje v banovo vojsko, a kjer ni bilo mož-
kega, treba je bilo plačati in hrano dajati.
Res je dal ujec menih sem ter tje po kak
grošič starki, ali bil je sam siromak, a drugi
menihi niso dovolili, da nosi kaj življenja
(hrane) iz svete jim hiše. Pravili so mi, da
da mi je mati, to je Jela, bila vrlo lepa, a
tudi pobožna in pametna. Znala je ona na
pamet molitve za vsako vsakdanjo potrebo,
za petek in svtetok. In delati je znala pri
hiši, kakor redkokatera gospodinja. Vse to
mi je pravil ujec Jeronim. Bilo je tudi snu-
bačev, ali ona ni hotela od matere, od mlina.
Oh kaka sreča zanjo, da bi bila šla, blagor

kamo, kdaj nam istih prinese kdo na kro-
niku pod nos. Stoprav tedaj, ako vidimo
vspehe na jedni strani zagotovljene,
vzraste nam pogum za pomnoženo delovanje
na drugih straneh.

Iz tega dejstva nastaja torej povelje že
samo po sebi: skrbimo zato, da si zagoto-
vimo vspehe najprej na jedni strani in četudi
v manjši celoti, ker ti vapeli brezdvombeno
prinese za sabo še druge, tako dolgo, da se
združijo vsi v jeden veseljni uspeh.
(Konec prih.)

Politiške vesti.

Kriza v ministerstvu za vnanje
stvari. Z Dunaja je došla senačna vest, da
je grof Kalnoky res podal v drugič
svojo ostavko ter da je cesar tudi
vsprejel isto. Med liberalnimi krogi ogr-
skimi je sveda po tem izidu zavladovalo neo-
pisno veselje — za trenotek. Danes se menda
ne vesele več, doznaviš, kdo bode naslednik
Kalnokyju. In morda ne mine dolgo časa, ko
bodo prav britko obžalovali svoj slepi fana-
tizem, ki je povzročil, da je vodstvo naše
vnanje politike prešlo iz ogrskih v poljske
roke. Bodočim ministrom za vnanje stvari je
namreč določen Poljak grof Agenor Go-
luchowski, ki je bil dosedaj avstrijski
poslanik v Bukarešti. Morda morda doživimo
vendar-le, kar želimo iskreno mi vsi v inte-
resu države avstro-ogrske: da se vendar
enkrat zlomi vsemožni in zajedno pogubni
ogrski vpliv na našo vnanjo politiko. Grof
Goluchowski je že dospel na Dunaj in ga je
cesar vsprejel v avdijenci.

Glavni vzrok, da je grof Kalnoky v dru-
gič podal svojo ostavko, je bila zopet ponov-
ljena brezaktnost barona Banffyja. Kalnoky
se je čutil užaljenega, ker je baron Banffy
zagrešil indiskrecijo s tem, da je naznanil,
da boše nuncij Agliardi odpozvan. S tem je
Banffy zopet posegel v delokrog ministra za
vnanje stvari in Kalnoky se je naveličal teh
večnih brezaktnosti.

Ker pa je grof Galuchowski odločen ka-
tolik — gotovo odločnejši nego Kalnoky —
je povsem opravičeno menenje, da ogrski li-
beralci niso dosegli tega, kar so hoteli. Mar-
več menijo politični krogi dunajski, da so
šteti dnevi Banffyjevega ministerstva.

Cesar je pisal Kalnokyju jako naklonjeno
ročno pismo, podelivši istemu veliki križ reda
sv. Štefana.

Predsedništvu narodopisne razstave
v Pragi je izjavil cesar svojo zahvalo na izja-
vah udanosti povodom otvorjenja razstave.

jej. Ali kaj se hoče! Tudi siromak je srečen,
dokler ne zna boljše sreče, in ženski v mlino
so menile: hvala Bogu, da je tako. Takrat
so dobili medvedgrajski kmetje drugega go-
spodarja. Gospoda Erdödska prodala je graj-
ščino vašemu dedu Ambrožu. Ljudstvo se je
veselilo, ker je menilo, da bode boljše. Er-
dödski oskrbniki deli so kmetom torbo na
suho, in sosed se ni mogel prevedeti pri so-
sedu za kokošje jajce. Boljše da bode, da!
Čudne dobrote! Stari gospodar Ambrož če-
pel je vedno v gradu. Gorje sedaj španu in
kmetu! No stari bil je še nekaj ali sinovi
mu pravi vrugi! Baltazar Gregorjanec ni bil
prav pri zdravej pameti. Ko ga je prišlo
šlo je na kose vse okolo njega. A mlajši
Stepko bil je res pameten, ali bahat, silovit.
Oprostite gospod, dodal je tu Jerko, „da
tako oistro govorim o najinem očetu, ali jaz
ponavljam le to, kar mi je ujec Jeronim
pravil. Ko se je vrnil iz turške vojne —
mnogo je naiareč četoval na Turke za mla-
dih let — ko se je vrnil iz vojske, tedaj
joh in gorje okolici! Plenil je on fratre, skri-
vaj napadal meščane, mučil kmete, ter sra-
motil jim nasilstvom žene in hčeri! Gonili
so Gregorjanci kmete, da zidajo trdnjavo

Različne vesti.

Petindvajsetletnica „Naše Sloge“. Po-
vodom poslednjega zasedanja deželnega
zboru istrskega je zaključil hrvatsko-sloven-
ski klub, da je početkom meseca junija pro-
slaviti petindvajsetletnico, odkar izhaja dično
glasilo istrskih Hrvatov „Naša Sloge“. Tega
sklepa pa ni bilo mogoče izvesti, ker so
radi deželnozbornskih volitev morali mirovati
vsi drugi posli.

Na sestanku istrskih prvakov, vršivšem
se dne 13. t. m. v Trstu je bil obnovljen
omenjeni sklep s to spremembo, da se bode
proslava vsakako vršila v četrtek dne 27.
junija.

V ta namen je bil izvoljen poseben
odbor tukajšnjih rodoljubov, kojemu bode
storiti potrebne korake, da se te redke slav-
nosti — ki se bode vršila v Trstu — udeležo
tukajšnji in vnanji rodoljublje.

Program svečanosti sestavi omenjeni
odbor, dotična številka „Sloge“ pa izide v
svečani obliki in vabi uredništvo že sedaj vse
svoje dopisnike in sotrudnike, da primernimi
spisi primorejo, da bode slavnostno izdanje
lista čim sijajnejše.

Avstrijski romarji v Vatikanu. Dne 16.
t. m. vsprejel je Sv. Oče nad 1000 avstrijs-
skih romarjev, večinoma iz Istre in Dalma-
cije. Romarji zbrali so se ob 7. uri zjutraj
pod vodstvom škofa Krškega, msgr. Andreja
Šterka. Papež s sijajnim spremstvom jih je
vsprejel ob 9. uri. Po končani sv. maši dal je
vsakemu romarju poljubiti roko. Zmajoč sv.
Oče, da je bil msgr. Šterk mnogo let
župnik pri stolni cerkvi Tržaški, vprašal ga
je, da-li se med romarji tudi Tržačani, na
kar mu je msgr. Šterk predstavil nekatere.

Volitev volilnih mož v občini poreški se je
vršila res prav po — istrski. Za italijansko
listo je glasovalo samo 41 takih, ki niso
imeli pravice glasovati, bodisi, da ne pose-
dujejo ničesar, bodisi da niso gospodarji oni
sami, ampak njih žene, bodisi da so bili
mladoletni, bodisi da je prišel sin me-
sto očeta, bodisi da so glasovali po dva
in tudi trikrat. Jeden teh „volilcev“
je glasoval za nekoga, ki je že pred de-
setimi leti — umrl! Devet je glasovalo
tutih, ki ne spadajo med volilce kmetških
občin, ker stanujejo v mestu in nimajo nič-
esar svojega in med temi je bil tudi jeden —
aluga.

Vsi podatki o nezakonitosti te volitve
prijavili so se podrobno tudi gospodu mini-
stru za notranje stvari; a priobčilo se
je to postopanje tudi državnemu

Koprivnico, Ivanič in več tega. Prišla je vrh
tega tudi kuga, Bog se smiluj! Ljudje so
cepali kakor muhe, vsaka druga hiša ostala
je prazna. Kuga spopala je tudi staro v
mlino. Poginola je. Za čudo ostala je mlada
zdrava. Beli fratri so rekli, da jim je mati
božja čudež storila. Ali mlin, da je okužen,
da naj se sežge. In sežgali so ga. Gorje se-
daj Jeli. Kam naj se obrne? Ujec je hotel,
da služi v samostanu. Ali ne. Gospoda gre-
gorjanska vedno jezna na fratre, ni dovolila;
Jela morala je v službo na grad. Boljše to
nego nič, a kmet mora. Jela bila je ročna
in spretna, zato so jo v gradu radi imeli.
Nekega dne jeseni — da, da, baš na malo
gospojnico (mali Šnaren) — odšli so vsi k
blagoslovu. Doma ostala sta stari vratar in
moja mati. Čuvala sta hišo brezbožneža. V
tem se je vrnil Stepko iz Mokric. Privkrat
opazil je Jelo. Imela je nekaj opraviti na
vrtu. Stepko za njo. Govoril je marsikaj, da
ponujal je zlato veržico. Ona niti da
čuje. Kratko in malo mu je odbila. Ali on
je besnel. Zgodila se je nesreča. Na silo pre-
varil je deklico. —

(Dalje prih.)

pravdnistvu v Rovinju, kojemu bode sedaj postopati v zmlsu člena VI. zakona z dne 17. decembra 1862 št. 8. Drž. zak. z leta 1863.

„Zmerni“ Slovenci v Podgradu. „N. Sloga“ piše: „V zadnji številki poreskega lističa čitamo, da so „zmerni Slovenci“ v Podgradu uležli utok proti volitvi volilnih mož, obdolživši vladnega zastopnika, češ, da je nagovoril prilično veliko število volilcev, pripadajočih „zmerni slovenski stranki“, naj nikar ne glasujejo, ker so itak znali „radikalni Slovenci“.

Iz te vesti doznajemo torej, da so prijatelji najhujšega nasprotnika istrskih Slovanov, ki v svojem listu najdrzejše blati naše svetinje in naše pošteno narodno ime — zmerni Slovenci!! Lepa hvala na taki „zmernosti“, ki sklepa zarote z onimi, ki nas hočejo ugonobiti in upropasti! Pod krinko take „zmernosti“ skriva se izdajstvo! Dobro je, da je prišlo do nevihte povodom zadnjih volitev — sedaj se je zrak očistil. In zbistrili so se tudi odošaji: tu mi, tam oni, ki so — proti nam!! Računi so sedaj jasni, bolj jasni, nego utegne biti ljubo znanim „zmernim“ Slovincem!

Narod je računal in je dobro izračunal vrednost te „zmernosti“. S prvo je šlo pravom „zmernosti“ delo kolikor toliko izpod rok, ali ko je zapazil narod, na čegav mlintec voda po tej „zmerni“ strugi — zaklical je na voliču svoj gromoviti — quos ego! In minolega četrtka je glasovita „zmernost“ še glasovitejših tudi Slovencev na voliču kazala le še svoja — polomljena rebra!!

Zalostni konec te „zmernosti“ pa bode v opomin na vse strani, da neizogiben atribut prave in resnične zmernosti sta in morata biti značajnost in političsko poštenje!

Doneski za moško podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu: Povodom občnega zbora „Tržaškega Sokola“ so darovali gg. Ivan Dolenc in Ante Sosič 2 kroni, Ivančan 2 kroni, Mlinarjev Lojze 2 kroni, prijatelji pri Fernet Branca 2 kroni, skupaj 10 kron. Živili!

Velikodušnost trž. mestne delegacije. Mestna delegacija tržaška popustila je društvu „Austria“ četrti del stroškov za plin, katere je imelo društvo povodom predstave v gledališče „Armonia“ v prid Kranjski. Ta četrti del stroškov znaša 7 gld. 92 novč. ter se izroči c. kr. namestništvu kot milodar za Kranjako.

Razpisana služba. Pri tukajšnjem c. kr. prizivnem sodišču je razpisana služba pisarniškega sluga, zajedno vratarja. S to službo je spojena plača 350 gld., 25 odstotne aktivne doklade, brezplačno stanovanje ali pa stanarina 84 gld. na leto in pa službena obleka. Prošnje do 20. junija. t. l.

Darovi, pripisani „Edinosti“ za Ljubljano. V poslednjem izd. izkazanih 964 kron 48 st. Nadalje so darovali: gospa Marija Ribola 2 „ — „ G. Vinc. Kopper, c. kr. fin. nadstr. v Robidupri Kobaridu 5 „ 94 „ G. Ivan Alijančič v Trstu 10 „ — „ Po krčmarju F. Kravosu sta darovala g. Katarina Šel 2 K., F. Pirc 1 K. 3 „ — „ „Del. podp. društvo“ v Trstu 200 „ — „ in sicer 100 K. za Ljubljano, 100 za ljubljansko okolico. V sirotišču pri sv. Jožefu nabral g. Jos. Žerjal . . . 4 „ 60 „ Anton Požar 2 „ — „ N. N. 2 „ — „ Skupno 1194 kron 02 st.

Darovi tržaških Slovanov za Ljubljano. Na drugem mestu izkazanih, uradu „Edinosti“ pripisanih. 229 kron 54 st. Č. g. Fr. Čebular, župnik-dekan na Opčinah nabral med svojimi župljani . . . 202 „ 70 „ S že zkazanimi 9250 kron 40 st. Skupno 9682 kron 64 st.

Za majnikov izlet slovenske šole pri sv. Jakobu so darovali: g. Gracijan Stepančič, velik zaboj smokev; gospa N. Truden 2 K., gosp. J. Šabec 2 K., gospica Mankoč 2 K., gosp. J. Prelog 2 K., gosp. J. Macak 2 K., gosp. dr. Abram 1 K., g. J. Kalister 1 K., gosp. J. Klemenc 1 K., g. J. Valenčič 1 K., gosp. Šorli 1 K., gospod N. N. 80 stot., gosp. E. L. 1 K., gosp. Cpečernak 1 K.

Vsem blagim darovateljem, ki se ob vsaki priliki spominjajo naše slovenske mladine, bode izrečena presrečna zahvala!

Pomoč Ljubljani Županstvo male občine Naklo na Gorenjskem priredilo je dne 12. t. m. veselico v korist v Ljubljani in okolici, ki je prinesla za tamošnje razmere jako veliko svoto 160 gld. — Hrvatski rodoljubi v mali vasi Sv. Ivan pri Budetu nabrali so med seboj 58 kron, katero plemenito dejstvo zabeležimo že radi tega, ker prihaja ta pov. jav. sočutja iz neznatnega kotička tržne Istre. — Ljubljanskemu županstvu priposlali so nadalje izdatnejše svote: Mestna občina Budimpešta 1000 gld.; Vaso Petričič v Ljubljani III. zbirko 643 gld. 10 nvč., uredništvo „Neue Wiener Tagblatt“ nadaljno zbirko 105 gld. itd.

K potražju v Ljubljani. Ubogi ljudje! Poleg neopisne bode trpijo še mraz in mrz sredi majnika! Dne 16. t. m. zjutraj pihala je v Ljubljani mrzla burja, na to je jelo deževati in potem prav pošteno — snežiti! Mislimo si, da pri takem vremenu stanuje vedno še na stotine ljudi po šotorih! Zares ubogi ljudje!

Pregledovalne komisije so dovršile svoje delo, ter v kratkem sestavijo približno cenitev škode. Glede starega gimnazijskega poslopja je dognalo komisijisko pregledovanje, da se mora podreti drugo nadstropje; ostali del poslopja je pa tak, da bi bilo bolje porušiti vso zgradbo. — Dogotovljenih je zopet 6 mestnih barak; podiranje, ali popravljanje hiš se nadaljuje, samo žal, da nekateri hišni posestniki vršijo popravljanja zelo površno.

Potres v Celju. Dne 14. t. m. ob 3. uri 8 min. zjutraj prijavil se je v Celju lahek potres, katerega je spremljalo podzemsko bobnenje. Trajal je kakih 5 sekund. Daljni sunki so bili ob 4. uri 5 min. in ob 6. uri 45 min. zjutraj ter ob 1. uri 38 min. pop. — Škode ti sunki niso povzročili.

Z Nabrežine nam pišejo. V nedejo dne 19. t. m. prirede tukajšnji fantje običajni narodni ples. Zvečer se bodo zaigali umetni ognji. Čisti dohodek tega plesa je namenjen za ponesrečene Ljubljančane.

Berolin za Ljubljano. Dne 5. t. m. priredil je gledališni ravatelj g. Adolf Ernst v gledališču istega imena predstavo v prid Ljubljani. Predstava je vrgla 661 mark, stroškov pa je bilo 400 mark. Gosp. Ernst pa teh stroškov ni le prevzel na svoj račun, ampak dodal je celo izdatno svoto v blagodejni namen ter izročil c. in kr. avstro-ogrskega odposlanstvu v Berlinu svoto 1200 mark za Ljubljano.

Odbor „Tržaškega Sokola“ se je v prvi svoji seji konstituiral nastopno: podstarosta Maks Cotič, tajnik Janko Kukar, blagajnik Radomir Pretnar in nadzornik telovadnice Tugomir Pretnar.

Pevsko društvo „Danica“ na Kontovelju vabi na veselico s plesom, ki jo priredi v nedeljo dne 19. maja 1895. v prostorih gostilne „Štoka“ na Kontovelju. Vpored: 1.) S. Vilhar: „Naša zvezda“ — zbor se samosp. pevom tenorja. 2.) H. Volarič: „Slovenska pesem“ — mešan zbor. 3.) A. Hajdrih: „Deklici“ — četverpesev. 4.) H. Volarič: „V zvečer“ — zbor se samosp. pevom baritona. 5.) H. Volarič: „Na planine“ — mešani zbor. 6.) Rašan: „Božja kaplja“ — moški zbor. 7.) „Nimam časa“ — šalo-gra v enem dejanju. 8.) Ples. Med posameznimi točkami bode sviral orkester „Piccoli“ iz Trsta. Ustopnina za člane in nečlane 20 nvč.; k plesu 1 pld. Sedeži pri veselici stanajo 10 nvč. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

Obče delavsko izobraževalno pravo-varujoče društvo. Vabljeni so vsi udje izobraževalnega društva, da se snidejo v društvenih prostorih, ulica Donata št. 1., v posvetovanje za prihodnji občni zbor, ki bode v nedeljo dne 19. maja ob 6. uri pop. — Da bode društvo zamoglo nadaljevati svoje delovanje, opozarjajo se vsi upisani udje, da gotovo pridejo in ob enem storijo svojo dolžnost nasproti društvu. Društvo ne more napredovati, ako se spozabijo in ne plačajo zastale tednine. Dolžnost je tedaj vsacega člana, da skrbi za obstoj društva. Našemu delavskemu stanu bi moralo biti jasno, da je to društvo velike važnosti, ker ima namen izobraževati našega zanemarljivega delavca.

Priporočamo še enkrat vsem udom, da se uleže tega posvetovanja. Obča želja bi bila, da se upišejo v to koristno društvo

tudi drugi inteligentni prijatelji delavskega stana, da bode društvo napredovalo.

Volilni odsek.

Akademsko društvo „Triglav“ v Gradcu. Novi odbor se je sestavil takole: predsednik Karl Vrstovšek stud. plul.; podpredsednik Jože Povalej stud. jur.; tajnik Radoslav Ferlan stud. med.; blagajnik Henrik Hrovatin stud. techn.; knjižničar Martin Spindler stud. jur.; gospodar Radoslav Gasparič stud. jur.; odbornik namest. Fr. Peitler stud. jur.; revizorja: J. Wester stud. plul. in E. Pajnič stud. jurist.

Akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaju stanuje sedaj: VIII. Lederergasse 20. Vreme. 16. majnika, kakoršen je bil letošnji, ni bilo z lepa. Prejšnji dan imeli smo že 22 stop. C toplote, 16. pa se je predstavil s kišnim, mokrim licem. Predpoludne vtila se je ploha, da je bilo groza; da pa se pokaže dan v pravem — novemberskem svitu, pritisnila je mrzla burja znano svojo brezobzirnostjo. H krati zlezle so zimske suknje zopet na dan. Toplota padla je na 6.5° C. Tudi včerajšnji dan bil je hladen, nebo oblačno, toda polegel je veter.

Razprava zaradi motenja vere. Dne 21. t. m. bode pred tukajšnjim sodiščem razprava proti Madjaru Pavlu Lipsichu, kateri je letos na veliki petek v Barkovljah streljal in kamenje metal na improvizovano podobo križanega Izveličarja. Lipsich je tožen motenja vere v smislu §. 122 lit. b) kaz. zak.

Subsistenčna doklada za drž. uradnike. Sedaj je že določeno, da subsistenčna doklada za drž. uradnike za leto ne bode večja, kakor jo je bil svoječasno predložil fin. minister in sicer za uradnike XI. pl. r. po 60 gld., za one X. r. po 80 gld. in za one IX. razr. po 100 gld. Dasi, kakor omenjeno, za letos ni pričakovani poviška te doklade, hočejo vendar uradnikom pomagati nekoliko s tem, da se doklada ne bode izplačevala vsako četrtletje, kakor je bilo določeno, ampak vsako polletje. Ker pa je obrok za I. pol. leta zapadel že s 1. januarjem in zapade II. obrok z dnem 1. julija, dobijo torej uradniki tega dne celoletno doklado, namreč oni XI. pl. razr. po 60, X. r. po 80 in IX. r. po 100 gld. Na ta način dobijo uradniki vsaj nekoliko izdatnejšo podporo.

Prusko maršalsko žezlo našega cesarja. Objavili smo med najnovejšimi vestmi v našem zjutranjem izdanju, da je že došla na Dunaj deputacija pruske vojske, katere izroči Nj. Vel. cesarju Franju Josipu prusko maršalsko žezlo. To žezlo je seveda zlato ter izdelano jako umetno; posuto je z briljanti, rubini in drugimi dragimi kamenčki. Okolo žezla se vije hrastovo listje, emailovano; podloga je belorudeča. Na vrhu žezla je pruski orel s kraljevsko krono, okolu pa je napis: „Wilhelm II., kralj pruski, svojemu najspoštovanejšemu zavezniku Franju Josipu I., cesarju avstrijskemu, kralju ogerskemu“. Spodaj je dan in leto imenovanja Nj. Vel. pruskim maršalom.

Notar — na mrjasca! Te dni priredili so honoracije v Miškolcu na Ogrskem lov na mrjasca. Sodnik Ladislav Fazekas vzel je svojega tovariša, natarjevega namestnika Evgena Janovitsa, v temi za — mrjasca, ter ga ustrelil. Fazekas je vsled zimate skoro zblaznel.

Zopet ponesrečen otrok. Sletni Josip Babarovič, sin Lloydovega kapetana, stanujoč v III. nadstropju hiše št. 2 na Pozzo del Maro, gledal je predvčerajšnjem popoldne raz okno hodnika na dvorišče. V tem se je nagnil s truplom preveč, in zgubivši ravnovesje, padel z visočine na kameneni tlak. Razni stanovniki videli so ta strašni prizor ter odnesli ubogege otroka v bližnjo Praxmarerjevo lekarno. Tam sta zdravnika Luzzatto in Goldhammer skušala obuditi dečka k življenju, toda vse njiu prizadevanje bilo je zaman. Dete jima je umrlo pod rokami, kajti razbilo si je črepijo popolnoma.

Napad. Predvčerajšnjem spril se je 53letni mornar Salvator Cosmini iz Sicilije, službeno na ital. ladji „Concettina Zetta“, zasidrani pri novem mestu, s poveljnikom iste ladje, Josipom Usinijem. Poveljnik je menda brezobzirno ravnal s Cosminijem, ki je bil nekdan sam kapitan, in zato ni hotel poveljnika nič kaj ubogati. Kapitan je celo razžalil Cosminija s psovko, na kar je mornar od slepe jeze pograbil nek oster predmet in žnjim dvakrat zabodel kapitana v prsi, in potem šel mirno v dolnji prostor ladje. Težko ranje-

nega Usinija so odpeljali na zdravniško postajo, kjer so mu zdravniki obvezali rani ter ga poslali v bolnišnico. Cosminija so pozneje zaprli s posredovanjem ital. konzula. Omeniti je še, da je bil kapitan Cosminiju dolžan okoli 100 lir, katerih mu ni mogel izplačati; Cosmini je hotel namreč zapustiti službo na tej ladji. Služil je le, ker ga je silila revščina v to; siromak ima doma ženo in 5 otrok ter je zaslužil — 33 frankov mesečno!

Policijsko. 30letni mesarski pomočnik Jos. Vonk iz Trsta ponesrečil je svoji gospodinjki okoli 200 gld. Mesarica je prijavila to ponesrečenje policiji. — 34letnega težaka Josipa K. iz Trsta so zaprli, ker je po noči razgrajal po ulicah.

Koledar. Danes (18.): (Feliks) spozn.; Venancij, mrač. — Jutri (19.): V. poveljkon. nedelja. Celestin, papež. — V ponedeljek (20.): Bernardin, spozn.; Bazila, devica, muč. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 4. uri 30 min., zatoni ob 7. uri 25 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 11 stop., ob 2 pop. 13.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 17. (Poslanska zbornica.) Vlada je predložila zakonski načrt, s kojim se pooblašča vlada v začasno ureditev trgovinskih odnosov s Španjko. Predsednik Chlunmetzki se je toplimi besedami spominjal umrlega poslanca dra. Avgusta Weebra. Potem se je nadaljevala razprava o prenosni davkov.

Dunaj 17. Danes je bil sijajen obed pri cesarju na čast princu regentu brunšviškemu. Cesar Fran Josip je napil nemškemu cesarju, princu regentu in nemški vojski.

Dunaj 17. Sedaj je gotovo, da bode grof Goluchowski imenovan ministrom za vnanje stvari. Goluchowski je danes konfiriral z Banffyjem.

Dunaj 17. Vsi listi izražajo svoje obžalovanje na odstopu grofa Kalnokyja, naglašujše velike zasluge istega za ohranjenje mira. „Fremdenblatt“ pravi, da Ogrska nima vzroka veseliti se na tem vspehu. Grof Kalnoky je ostavil svoje mesto, toda vir, iz kojega je prišla težka kriza, se ni zamašil in se vsaki hip lahko zopet otvori.

Budimpešta 17. Iz vseh listov je videti globoki utis, ki ga je naredila sprememba pri ministerstvu vnanjih stvari; le nekateri listi izražajo več ali manj odkrito svojo zadovoljnost na odstopu Kalnokyja.

Trgovinske brnjavke.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.35 - 7.37 Pšenica za maj-juni 1895 7.35 do 7.37 Oves za jesen 6.11 - 6.13 Ri za jesen 6.54 - 6.56 Koruza za maj-juni 6.55 - 6.57, za juli-avgust 6.71 - 6.73 Pšenica nova od 75 kil. f. 7.40 - 7.46 od 79 kil. f. 7.45 - 7.50 od 80 kil. f. 7.50 - 7.55 od 81 kil. f. 7.55 - 80, od 82 kil. f. 7.60 - 7.65. (mesen 6.55-8.10 prosa 6.20-6.30, ri nova 6.35-6.45 Pšenica malo bolje. Oves 5 nč. ceneje, koruza 3 nč dražje. Vreme: dežavno. Praga. Norairant sladkor za maj f. 18.70. nova letina 12.95. rastoča. Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst (na carino vred, odpošiljatev precej f. 28.75 29.-. Maj sept. f. 29.25 - 29.50 Concanad 29.25 - 29.25 Četvrti 30.25 - . . . V glavah (sodihi) 31.- - . . . Havre. Kava Santos good average za maj 34.-, za september 34.-. Hamburg. Santos good average za maj 76.75 september 75.95 december 78.75. mirno.

Dunajska borza 17. maja. 1895

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.50	101.45
„ „ „ v zlatu	101.45	101.45
Avstrijska renta v zlatu	123.30	123.30
„ „ „ v kronah	101.55	101.55
Kreditno „ „ „	400.10	400.10
London 101.1st.	122.-	121.95
Napoleoni	9.67	9.67
20 mark	11.99	11.91
100 italj. lir	46.06	46.06

Tamburica II brač.

Tamburica za II. brač je na prodaj po nizki ceni. — Natančneje obvestila je dobiti pri vratarju hiše št. 2 v ulici del Torro.

JAKOB STRUKELJ - TRST
via Caserma št. 16 uhod piazza della Caserma.
(naproti celiki vladni).
prodaja po neverjetnih nizkih cenah v akvitrno angloška
kolesa (bicykle)
Zustop-trva koles „Adler“ iz tova ne II. Kleyer Frankfurt in „Viktoria Cycle Works“ Wolverhampton Anglesko.
Kolesa „Adler“ so svetovno znana in so rajti v nemški vojski.
Janič so za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na dečelo in na vse kraje.